

23.58x33.08	1	עמוד 27	מידע 8	04/06/2021	77565254-1
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינונו - 80790					

שי אלבוגן
פרשת השבוע

קריאת כיוון

תיקון היסטורי

פרשת שלח לך

1 כמו במערכת יחסים זוגית. החיבור ביניהם ידע עליות ומורדות. צריך בהחלט לעבוד על הקשר וכבר בהתחלה הופיעו הקשיים. היא לא היתה פשוטה והיו בה אקורדים צורמים. מדובר בסוגיית "אנחנו וארץ ישראל". פרשת השבוע "שלח" פותחת במשימה שבעצם היתה אמורה לקדם את הקשר בינינו. אבותינו היו מצויים באותה נקודת זמן, לא הרחק מהיציאה ממצרים. אז דובר על כך שהיעד הוא ארץ ישראל. זו גם הבטחה וזה גם חלק מהמחויבות שלנו. אנחנו צריכים להגיע אליה, להיכנס, להתיישב בה ולבנות אותה. לבנות את הקשר החי איתה. כי כמו שנכתב כאן בשורה הראשונה - זה כמו זוגיות. ככה משתמע מכל מיני מקורות בארון הספרים שלנו לדורותינו. ובמשימה שהוטלה ע"י משה רבנו בנידון כשלנו. משה שלח אל תוך הארץ חבורה של 12 אנשים, נציגי העם כדי לחזור ולעורר בעם את הרצון, ההתלהבות והשמחה לקראת הכניסה לארץ ישראל. אבל, כאמור, התוצאה היתה כישלון. "חטא המרגלים" - ככה זה נחקק לדיראון עולם. היתה שם מכונה משומנת של תעמולה ארסית אנטי ארץ ישראלית. וככה הם (=עשרת המרגלים, מלבד שנים שנשארו נאמנים - יהושע בן נון וכלב בן יפונה, אבל קולם נדחק הצידה) פגעו קשות בקשר שהיה אמור להיבנות, בין העם ובין ארצו.

2 והנה כעבור אלפי שנים, התחלנו לתקן. תנועת הציונות וקודמותיה קמו והעירו את האהבה. הם החלו בתעמולה למען ארץ ישראל, שהיא בעצם קונטרא לתעמולת האנטי

של "חטא המרגלים". וככה בזכות התעמולה הזאת החלה ארץ ישראל להתמלא מחדש בבני העם היהודי. הם שוב גילו את הקשר מחדש ובאו לחבק אותה, ולחיות איתה. שוב פורחת האהבה.

3 אז נכון שהציונות בתעמולה שלה ובמפעליה המעשיים השיבה את האהבה הזאת, אלא שבהקשר הזה נעשה שכתוב היסטורי והטיית התודעה הציבורית. הציונות נוכסה יותר מידי לצד האשכנזי של העם היהודי. כותבי ההיסטוריה ומנחיליה לתלמידים במערכת החינוך יצרו את המשוואה ציונות - יהדות אשכנז. אז אמנם נכון שמהלכים רבים ומשמעותיים נוצרו על אדמת אירופה ובנוסף לכך היהודים קיבלו השראה לאומית מעמי היבשת שעברו תהליכי התעוררות לאומית, אבל זו לא כל האמת ההיסטורית. בשנים האחרונות קם לו ארגון "תור הזהב" ולאחרונה הוא הוציא לאור ספר בשם "קול התור". הספר הזה מאגד בתוכו מאמרים על עשרות דמויות של ענקי רוח (רבנים ולא רק) ציוניים, שלא

באו דווקא מתוך העדה האשכנזית. כשהמטרה היא להחזיר עטרה ליושנה, כלומר להחזיר את התמונה ההיסטורית לאמיתיותה. הם חושפים את הפעילות הציונית שהתרחשה לאו דווקא בקרב היהדות האשכנזית, כמו שמנסים כל השנים, כאמור, להנדס את ההיסטוריה שלנו. בשבוע שעבר הם קיימו כאן בקרית שמונה, ערב לרגל הוצאת הספר וסיפרו בין היתר על המקורות הרוחניים של בנימין זאב הרצל מייסד התנועה הציונית, שכללו בין היתר את הרב הספרדי הרב יהודה חי אלקלעי. הוא חיבר ספרים רבים בנושא ההתיישבות בארץ ישראל והיו לו תוכניות מדיניות מפורטות לבניית התיישבות בארץ. דרך סבו (שהיה ממקורבי הרב), קלט הרצל את הרעיונות הציוניים הללו וכך קם הרעיון הציוני בראשו. אז הנה לנו חלק מהיסודות הלא אשכנזים של התנועה הציונית.

4 ועוד מילה על הרצל (מתוך הספר "הרצל - קריאה חדשה). הרב צבי יהודה קוק (שהיה בנו של הרב הראשי האשכנזי של ארץ ישראל) היה מדגיש את העובדה שמוצאו של הרצל היה ספרדי וכי יש לכך ערך מיוחד. וזאת, כיון שהרב קוק הבין שבחלקים הספרדיים של העם היהודי נשארו רגשות לאומיים חזקים, ולכן ברור היה שמיסד הציונות יבוא מחלקים אלו של העם היהודי. הרצל הוא צאצא ישיר של רבי יוסף טאיטצק, שהיה גדול חכמי סלונקי לפני כ-500 שנה. הוא היה בן דורו של רבי יוסף קארו. מקובל שהוא היה אחד מהשלושה שהיו ראויים לכתוב את השולחן ערוך. רבי יוסף קארו העריך מאד את רבי יוסף טאיטצק. וממנו כאמור השתלשל הרצל.